Poštnina plačana v gotovini.

Univerza Ljubljana

83. V Ljubljani, dne 3. septembra 1925. Letnik VII.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

ljubljanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

268. Pravilnik o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami.
269. Pravilnik za izvrševanje predpisov iz tar. post. 62. taksne tarife zakona o taksah.

Uredbe osrednje vlade.

268.

Pravilnik

o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami.*

(Predpisan na podstavi zakonske pooblastitve v tar. post. 61 do 63. taksne tarife zakona o taksah po ministru za notranje posle sporazumno z ministrom za finance.)

I.

Obči predpisi.

Člen 1.

1.) Gostilna (mehana, svratište, gostiona) je obratovalnica, v kateri se daje, kot stalen poklic, za odškodnino: stanovanje s postrežbo, hrana ter se prodajajo alkoholne in brezalkoholne pijače.

2.) Hotel je obratovalnica z opremljenimi sobami, v kateri se daje, kot stalen poklic, za odškodnino:

a) samo stanovanje s postrežbo;
b) hotel je lahko združen s kavarno ali z restavracijo ali s kavarno in z restavracijo.

3.) Han je obratovalnica, v kateri je moči dobivati, v obliki stalnega poklica, za odškodnino:

a) prenočišče, hrano in brezalkoholne pijače; poleg tega prostor za nastanjanje zaprege;
b) ali poleg tega še alkoholne pijače.

4.) Kavarna (krčma. birtija, kafana) je obratovalnica, v kateri se, kot stalen poklic, prodajajo za odškodnino:

a) alkoholne in brezalkoholne pijače;
b) ali samo brezalkoholne pijače.

V teh obratovalnicah se smejo prodajati razen pijač tudi razne jedi, vendar pa nikakor kot kosilo ali večerja.

5.) Restavracija (pivnica) je obratovalnica, v kateri se dajo, kot stalen poklic, za odškodnino: hrana, alkoholne in brezalkoholne pijače.

6.) V spredaj imenovanih obratovalnicah se smejo igrati dovoljene igre (kvarte, domine).

7.) Vse te obratovalnice so javni lokali.

Člen 2.

Vsaka teh obratovalnic se deli na tri razrede — vrste (tar. post. 60. taksne tarife zakona o taksah).

Člen 3.

Kabareti, orfeji, bari, varieteji, café-chantants (5. pripomba k tar. post. 99. a taksne tarife zakona o taksah) so razne oblike, v katerih se vrši kavarniški ali restavracijski obrt.

Člen 4.

1.) Penzijon je obratovalnica, v kateri se daje za odškodnino stanovanje in hrana samo penzijonarjem — osebam, naročenim (aboniranim) za izvesten daljši čas (n. pr. za mesec dni ali krajši ali daljši časovni rok). V penzijonu se sme prodajati samo hrana brez alkoholnih pijač. Penzijon ne služi niti prehajajočim gostom niti komu drugemu razen penzijonarjem.

2.) V penzijonu se sme jemati tudi samo hrana brez stanovanja, toda zopet na navedeni način.

3.) V teh mejah obratovanja penzijonu ni treba krajevne pravice. Če penzijon prekorači postavljene meje, t. j. če prodaja alkoholne pijače, veljajo zanj povsem dotične odredbe tega pravilnika.

Člen 5.

1.) Sanatoriji, ki sprejemajo izključno bolnike, t. j. ki imajo čisto značaj bolnice, ne spadajo pod odredbe tega pravilnika, če se dajo v njih bolnikom alkoholne pijače po zdravniškem predpisu.

2.) Vsi ostali sanatoriji, ki nimajo takega značaja, nego se nazivljejo s tem imenom samo zato, ker so v letovišču ali klimatskem kraju ali kopališču, a imajo značaj penzijona, spadajo pod odredbe, tega pravilnika, če se dajo v njih alkoholne pijače.

Člen 6.

Ljudske kuhinje, aščinice (izkuhe) in njim podobne obratovalnice ne spadajo pod odredbe tega pravilnika, če ne prodajajo alkoholnih pijač.

Člen 7.

V dvomljivih primerih, ali spada obratovalnica pod predpise tega pravilnika, kakor tudi v katero vrsto iz člena 1. tega pravilnika, odloča oblastvo, pristojno za podeljevanje krajevnih pravic.

II.

Krajevna pravica.

Člen 8.

1.) Gostilna, hotel (če je združen s kavarno ali restavracijo), han iz člena 1., točke 3.) pod b), kavarna iz člena 1., točke 4.) pod a), tega pravilnika, restavracija smejo obratovati samo na onem posestvu, za katero je po zakonski poti pridobljena pravica, da smejo na njem obstajati zgradbe za te obrte. Tako pridobljena pravica se zove krajevna gostilniška (mehanska) ali kavarniška pravica, za katero se plačuje taksa iz tar. post. 61. taksne tarife zakona o taksah.

2.) S to pravico se smejo voditi obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika.

3.) Hoteli iz člena 1., točke 2.) pod a), hani iz člena 1., točke 3.) pod a), kavarne iz člena 1., točke 4.) pod b), tega pravilnika, se smejo obratovati tudi brez krajevne pravice.

Člen 9.

Krajevna pravica je:

a) v e z a n a p r a v i c a, za kraj, za katerega je pridobljena, ter ne prestane s premeno lastnikovo;
b) n e d e l j i v a p r a v i c a, kolikor se nanaša na zgradbo in kraj.

Člen 10.

Krajevna pravica, pridobljena za eno vrsto obratovalnic, omenjenih v členu 8. tega pravilnika, služi samo za izvrševanje dotične vrste obrta.

Člen 11.

1.) Kdor dobi krajevno pravico, ne pridobi s tem pravice, izvrševati na tem kraju ustrezni obrt v katerikoli zgradbi, nego samo v zgradbi, predpisno postavljeni po pristojno odobrenem načrtu.

2.) Izvzema se samo primer, če se komu iz posebno utemeljenih razlogov na njegovo prošnjo izrečno dovoli, da sme v nepredpisani zgradbi za izvesten čas izvrševati enega izmed omenjenih obrtov. V tem dovolilu se mora točno označiti rok, do katerega se mu dovoljuje obratovanje v taki nepredpisani zgradbi; toda ta rok ne sme biti daljši nego poldrugo leto ter se ne more podaljšati.

Člen 12.

Kraj za postavitev zgradb zaradi opravljanja enega izmed omenjenih obrtov mora ustrezati temle pogojem:

a) Oddaljen mora biti od šole, cerkve in bolnice najmanj 120 metrov. To ne velja za mesta, trge in kraje strnjenega tipa.
b) Biti ne sme v ulici, v kateri je prepovedano, postavljati take zgradbe.
c) Da se sme na tem kraju glede na policijske in sanitetne predpise dovoliti taka obratovalnica in da ne bo služila za ogražanje morale, javne varnosti ali za provzročanje izgredov ali škodovala državnim interesom ali služila kot kraj, pripraven za tihotapstvo.
č) Ta kraj mora biti vobče po vseh okolnostih primeren za to vrsto obrtov.

Člen 13.

Krajevne pravice se podeljujejo brez omejitve po številu (1. pripomba k tar. post. 61. taksne tarife zakona o taksah).

Člen 14.

Krajevne kavarniške pravice se ne smejo podeljevati za sela, ki nimajo nad 8000 prebivalcev, razen za ona sela, v katerih so kopališča, letovišča ali klimatski kraji, samo če so ta uradoma priznana za taka.

Člen 15.

Za vrtove, napravljene ob zgradbi na kraju, za katerega se je dobila krajevna pravica, ni treba dobiti nikakršnih novih dovolil in tudi ni treba plačevati zanje novih taks.

Člen 16.

Krajevne pravice ni treba:

a) za začasne gostilne v Srbiji in Črni gori (tar. post. 67. taksne tarife zakona o taksah).
b) Za kraje — zgradbe, če so last države.
c) Za kraje, kjer se prodajajo samo brezalkoholne pijače, kakor: kava, čaj i. dr. (n. pr. zdravilnice itd.).
č) Onim, ki točijo v svojem stanovanju vino lastnega pridelka in z lastnega zemljišča, po členu 45., točki b), tega pravilnika, in sicer v krajinah, kjer je bilo to doslej z zakonom dovoljeno.
d) Za častniške dome, zaključene društvene lokale (klube, kazine, čitalnice), koče in hiše planinskih društev, ki stoje na višinah, vagonske restavracije in restavracije na potniških ladjah, ilidže (kopališča ob vodah), sezonske restavracije, začasno postavljene pri kopališčih ob vodah, morju (plaže).
e) Za obratovalnice, kjer se točijo alkoholne pijače samo na debelo. Za točenje pijač na debelo se smatra prodajanje vina nad 50 litrov, piva naj-

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca z dne 30. julija 1925., št. 171. (XXXIV. — 1925.)

manj 25 litrov, špirita in vseh vrst žganja nad 100-litrov, a ostalih oslajenih in neoslajenih pijač kakor tudi sadnih žganj, dobljenih z destilacijo, najmanj 25 litrov.

f) Za hotele iz člena 1., točke 2.), odstavka a); za hane iz člena 1., točke 3.) pod a); za one obratovalnice iz člena 1., točke 4.) pod b) (v katerih se prodajajo brezalkoholne pijače) tega pravilnika.

g) Za obratovalnice iz člena 59. (barake, vrtovi itd.) in iz člena 82. (okrepčevalnice, prodajalnice užiških proizvodov itd.) tega pravilnika.

III.

Zgradbe.

Člen 17.

Poleg krajevne pravice za polnoveljavno izvrševanje kateregakoli zgoraj imenovanih obrtov je treba tudi predpisane zgradbe.

Člen 18.

Zgradbe za opravljanje naštetih obrtov morajo ustrezati tem-le pogojem:

a) Biti morajo sezidane po pregledanem in pristojno odobrenem načrtu.

b) Z notranjo ureditvijo morajo popolnoma ustrezati namenjeni svrhi ter povsem izpolnjevati sanitetne in gradbene predpise.

c) Po vrsti obrta, razredu in odobrenem načrtu morajo imeti potrebno število prostorov.

č) Ustrezati morajo povsem ostalim pogojem (odobritve danega načrta in zakonskim naredbam).

d) Biti morajo primerne, da se more vršiti potrebno policijsko in finančno nadzorstvo. Ta poslednji pogoj se lahko, kakršne so pač razmere, tudi ne jemlje v poštev, če gre za postavljanje zgradb v hribovitih krajih za planince (turiste).

Člen 19.

Gostilne se dele na tri razrede.

Gostilna tretjega razreda mora imeti:

a) potrebne prostore za kavarno, jedilnico, kuhinjo (shrambo, klet) in udobna stranišča, razen tega najmanj tri sobe za potnike;

b) vodnjak, pekarno, konjski hlev z oddelkom za spravljanje voz.

Kar je navedeno pod b), se sme — po razmerah in predloženih podatkih — s posebno odločbo izpustiti, če dokaže prosilec s potrdilom pristojnega občinskega oblastva, da je v dotičnem kraju zadosti gostiln s konjskimi hlevi in pekarnami, ali če je drugače dovolj možnosti za preskrbovanje potnikov s hrano in za spravljanje zaprege in voz.

Člen 20.

1.) Gostilna tretjega razreda mora ustrezati še tem-le pogojem:

a) Sobe morajo biti dovolj prostorne, udobne, svetle z okni, ki dajo dovolj luči in zraka odzunaj, popolnoma suhe, popódane, z vrati, ki se dobro zapirajo in zaklepajo, opremljene z razsvetljavo, zvonci za strežništvo in s higienskimi pečmi.

b) Sobe morajo biti opremljene z vsemi potrebščinami za udobno prenočevanje.

c) Imeti morajo zadostno število udobnih stranišč po higienskih in gradbenih predpisih in združenih z zgradbo.

Gostilno tretjega razreda označuje zakonski minimum števila oddelkov in ureditve teh obratovalnic.

2.) Gostilna drugega razreda razpolaga z večjim številom sob, boljšo opremo v njih in z udobnejšo občo ureditvijo vsega obrata nego predhodni razred.

3.) Gostilna prvega razreda tvori glede na zgradbo samo, na število oddelkov in sob, na njih opremo in občo ureditev vsega obrata najboljšo ureditev teh obratovalnic.

4.) Za bližjo označbo teh obratovalnic služi to, da smejo imeti gostilne vobče po sobah več nego dve postelji, prenočišča pa dajati po posteljah. Cene, označene po sobah, se tičejo postelj.

5.) Hoteli so, kar se tiče velikosti, obsega zgradbe, oddelkov, sob, ureditve, udobnosti, obratovalnice višje vrste nego gostilne.

6.) Hoteli tretje vrste morajo imeti poleg potrebnih prostorov za obrt (če so združeni s kavarno ali restavracijo) najmanj deset sob z najpotrebnejšo opremo za spalnice.

7.) Hoteli druge vrste morajo stati v vsem, kar je našteto zgoraj, više in bolje nego hoteli tretje vrste ter biti urejeni bolje od njih. Ta vrsta hotelov mora imeti v hiši vsaj eno kopalnico.

8.) Hoteli oddajajo gostu samo sobo, ne pa zgolj postelje. V sobi ne sme biti več postelj nego dve.

9.) Hoteli prve vrste morejo biti samo oni, ki dajo najpopolnejšo udobnost z zgradbo, nje ureditvijo, oddelki (kakor n. pr. s stopniščem, vratarjevo sobo, pisarno za sprejemanje potnikov, salonom za zajtrk, za čitanje in pisanje, za biljard, z veliko dvorano za obedovanje, za konference itd.), s postrežništvom, sobami, njih opremljenostjo, hotelskim inventarjem, njega vzdrževanjem in čistoto, s hotelsko higieno in s prehrano.

10.) Hoteli prve vrste morajo ustrezati še tem-le pogojem:

a) Imeti morajo vsaj eno stanovanje, sestavljeno iz spalnice, salona in kopalnice (tik stanovanja).

b) Sobe smejo imeti kot stalno opremo samo po eno, največ po dve postelji.

c) Tudi v tej vrsti hotelov se oddajajo samo sobe, cenovnik v sobi pa označuje ceno sobe.

č) V vsakem nadstropju morajo imeti kopalnico.

11.) Ne glede na velikost zgradbe, število prostorov in sob, smejo biti uvrščeni v prvo vrsto hoteli tudi z manjšim številom sob za stanovanje, samo če dajo z vso svojo ureditvijo, opremo, posodjem (hotelskim inventarjem), strežništvom, dekorativno stranjo in eleganco posetnikom najpopolnejšo udobnost.

12.) Kavarniške restavracije se dele po svoji opredelitvi, glede na zgradbo, njene oddelke za pivnico, dvorano za zajtrk, njih prostornost in ureditev, opremo, posodje in strežništvo, kvaliteto in raznovrstnost materiala kot predmetov obratovanja, na tri vrste, tako da je tretja vrsta teh obratovalnic navadna obratovalnica z navadno ureditvijo, druga z boljšo, prva pa z najboljšo ureditvijo, udobnostjo in opremljenostjo.

13.) Glede zgradb za hane iz člena 1., točke 3.) pod b), veljajo predpisi o gostilnah.

Člen 21.

1.) Na onem delu zgradbe, ki je obrnjen proti ulici, se mora napraviti na lahko vidnem mestu napis o značaju in nazivu obratovalnice.

2.) Z mednarodno udomačenimi nazivi za prvovrstne hotele in luksusne hotele se smejo nazivati samo hoteli prve vrste (n. pr. Excelsior, Palace, Bristol, Grand, Esplanade, Velika Britanija, Srpski kralj itd.).

3.) Obrt se mora protokolirati skladno s predpisi zakona o radnjama ali obrtnimi predpisi zakonov poedinih krajin.

IV.

Pridobivanje krajevne pravice.

Člen 22.

Krajevne pravice podeljuje veliki župan, v Beogradu pa ministrstvo za notranje posle.

Člen 23.

Kdor hoče postaviti gostilno ali drugo zgradbo za obratovalnice iz člena 1., razen hotelskih obratovalnic iz člena 1., točke 2.) pod a), hanov iz člena 1., točke 3.) pod a), kavarn iz člena 1., točke 4.) pod b), tega pravilnika, mora:

a) predložiti pismeno prošnjo, opremljeno s takso iz tar. post. 1. taksne tarife, velikemu županu, odnosno ministrstvu za notranje posle, ter razložiti v njej, kakšno zgradbo, za kakšen obrt, v katerem kraju, kakšne vrste — razreda — in na katerem posestvu hoče postaviti, kakor tudi s kakšnim nazivom;

b) točno opisati posestvo (lego, velikost, meje in sosede — ali priložiti zemljiškoknjižni izpisek in položajni načrt — situacijski načrt);

c) predložiti ustrezni načrt zgradbe;

č) položiti v gotovini ustrezni znesek takse po tar. post. 61. taksne tarife;

d) predložiti potrdilo o plačanem davku.

Člen 24.

Ko veliki župan ali ministrstvo za notranje posle prejme prošnjo, postopa tako-le:

I. 1.) Za sela in selske občine mora ugotoviti, ali je v tem kraju potrebna obratovalnica, za katero se prosi dovolitev (4. pripomba k tar. post. 61. taksne tarife). V ta namen zahteva po pristojnem sreskem poglavarju poročilo od predstavnika občinskega oblastva v kraju, v katerem se želi postaviti obratovalnica.

V krajih, kjer obstoje občinski odbori, oddado ti z občinskim predstojništvom o tem potrebno mnenje; kjer jih ni, predloži potrebno poročilo občinski organ, ki opravlja podobne dolžnosti.

2.) Za kraje, ki niso sela in selske občine ter nimajo več nego 20.000 prebivalcev, se sme, če se spozna to za potrebno, zahtevati poročilo pristojnega občinskega oblastva o potrebi dotične obratovalnice.

3. V ostalih krajih se to poročilo ne zahteva.

II. Izposluje mnenje od pristojnega sreskega poglavarja o potrebi take obratovalnice v dotičnem kraju in o vseh ostalih okolnostih, ki utegnejo vplivati na rešitev vložene prošnje.

Glede letovišč se zahteva še mnenje od oddelka za tujski promet pri ministrstvu za trgovino in industrijo.

III. Po prejetih poročilih in mnenjih sme veliki župan ali minstrstvo za notranje posle:

a) prosilcu ali odkloniti zahtevo ali pa

b) ob prosilčevih stroških odrediti komisijo, sestavljeno iz državnega inženjerja, zdravnika, upravnega uradnika in pristojnega sreskega upravnika finančne kontrole z nalogo, naj kraj, označen v prošnji, pregleda in odda svoje mnenje, ali ustreza ta kraj pogojem, predpisanim v členu 12. tega pravilnika.

Člen 25.

Predloženi gradbeni načrt pošlje veliki župan ali ministrstvo za notranje posle pristojnemu sanitetnemu in gradbenemu uradu v pregled in izjavo, ali popolnoma ustreza sanitetno-gradbenim predpisom.

Člen 26.

Če razvidi po dovršenem ogledu veliki župan ali ministrstvo za notranje posle, da ni za ugoditev prošnji nobenih osnovanih ovir, ugodi prošnji s formalno obrazloženo odločbo ter dovoli, da se sme v označenem kraju in na točno označenem posestvu postaviti zgradba za ustrezno obratovalnico.

Odločb ministrstva je izvršna.

Člen 27.

1.) S svojo odločbo pošlje veliki župan dotičnemu občinskemu oblastvu, da jo objavi na zgradbi občinske pisarne.

2.) Od dne te objave se sme vsak občan dotične občine zoper to odločbo v 15 dneh pritožiti na ministrstvo za notranje posle, ki oceni zakonitost in upravičenost izpodbijane odločbe. Odločba ministrstva je izvršna.

Člen 28.

Če spozna veliki župan ali ministrstvo za notranje posle, da se prosilcu ne more dovoliti otvoritev dotične obratovalnice, mu mora izdati o tem formalno obrazloženo odločbo. Zoper odločbo velikega župana se sme prosilec po velikem županu pritožiti na ministrstvo za notranje posle v 15 dneh po prejemu odločbe. Ministrstvo mora oceniti zakonitost in upravičenost odločbe. Njegova odločba je v vsakem primeru izvršna.

Člen 29.

Po izvršnosti odločbe o podelitvi krajevne pravice se izda prosilcu potrdilo o pridobljeni krajevni pravici.

Člen 30.

1.) Za krajevno pravico se plača taksa iz tar. post. 61. taksne tarife zakona o taksah.

2.) Za kategoriziranje krajev iz točk a), b) in c) tar. post. 61. taksne tarife zakona o taksah je odločilen poslednji uradni popis prebivalstva.

Člen 31.

1.) Potrdilo o pridobljeni krajevni pravici se pošlje pristojnemu oblastvu, da ga izroči na reverz prosilcu, ko se predhodno iz položene vsote (točka č člena 23. tega pravilnika) nabavijo kolki, ki jih prilepi veliki župan ali ministrstvo za notranje posle na izdano potrdilo ter jih po predpisih uniči.

2.) Reverz o izročitvi se vrne pristojnemu oblastvu.

3.) O vsaki podeljeni krajevni pravici se obvesti generalna direkcija posrednjih davkov.

Člen 32.

Ko se je ugodilo prošnji za podelitev krajevne pravice in postavitev zgradbe, se odpošlje ob prosilčevih stroških inženjer, da označi prosilcu po dobljenem načrtu kraj, kjer naj postavi zgradbo.

Člen 33.

1.) Ko prosilec po dobljenem dovolilu dovrši zgradbo, mora to naznaniti oblastvu, ki je dalo dovolilo, ter ga naprositi, naj odredi komisijo za pregled zgradbe.

2.) Po tej zahtevi in položeni dnevnici se odredi po poslednjem odstavku člena 24. tega pravilnika

komisija, da ugotovi, ali se je zgradba postavila povsem po dovolilu in načrtu.

3.) Zapisnik komisijskega pregleda pošlje komisija oblastvu, ki je izdalo dovolilo, in to dovoli, če se je postavila zgradba popolnoma in povsem pravilno po načrtu, prosilcu načelno z naknadno odločbo, da se sme v tej zgradbi začeti obratovanje. Drugače pa se mu naloži z odločbo, da mora povsem postopati po komisijskem mnenju in po načrtu. Ali je prosilec povsem postopal po mnenju komisije, se ugotovi z naknadnim komisijskim pregledom.

4.) Pred komisijskim pregledom in pred pristojno odobritvijo se v zgradbi ne sme začeti obratovanje. Nasprotno postopanje se smatra za neupravičen začetek obratovanja v zgradbi brez krajevne pravice ter se kaznuje.

Člen 34.

1.) Če se hoče za zgoraj naštete obrte uporabiti zgradba, ki že stoji, a je bila postavljena za drug namen, se postopa prav tako po členu 23. tega pravilnika.

2.) Nadaljnje postopanje je predpisano v členih od 24. do vštetega 33. člena tega pravilnika.

Člen 35.

Vsaka prošnja, vložena po členih 23. in 34., se mora rešiti v treh mesecih.

Člen 36.

Seznamek podeljenih krajevnih pravic vodijo oblastva, ki dajo dovolila, kakor tudi krajevna policijska (politična) oblastva zaradi potrebne kontrole.

Člen 37.

1.) Smatra se, da so krajevne pravice pridobljene:

a) za one kraje v krajinah izvun Srbije in Črne gore, na katerih so obstajale zgradbe in v katerih se je opravljal kavarniški in mehanski obrt neprestano do dne 6. aprila 1920. Zanje se ne plača iznova taksa, če se je opravljal v njih do razglasitve teh predpisov tak obrt po dovolilu za ta kraj ali za to zgradbo, pristojno dobljenem od oblastev, ki so bila pristojna za podeljevanje teh dovolil do dne 6. aprila 1920.
b) Za one kraje v Južni Srbiji, na katerih so obstajale kavarne ali mehane pred letom 1912. ali med okupacijo od leta 1915. do leta 1918. in za katere so bile plačane predpisane takse do konca leta 1921., kakor tudi za one mehanske in kavarniške obrte, zatečene v krajinah Južne Srbije, ki so pripadle naši kraljevini z neuillyjsko mirovno pogodbo, in za katere so bile plačane predpisane takse do konca leta 1921.
c) Za one kraje v Črni gori, ki so dobili po prejšnjih zakonskih predpisih pristojno dovolilo za opravljanje teh obrtov.

2.) Za vse ostale zgradbe izvun Srbije in Črne gore, kjer so začele točiti pijače kesneje nego dne 6. aprila 1920., se mora plačati taksa iz tar. post. 61, taksne tarife zakona o taksah, če ni že doslej plačana.

Člen 38.

1.) Krajevna pravica se izgubi:

a) če oseba, ki je dobila krajevno pravico za eno izmed zgoraj naštetih obratovalnic, ne postavi zgradbe v dveh letih od dne, ko se ji je podelila pravica;
b) če se zgradba postavi, a se v enem letu v njej ne začne obratovanje;
c) če se obrt v obratovalnici prekine ter se ne nadaljuje v enem letu.

2.) Izjeme so:

a) rekvizicija zgradbe po pristojnem oblastvu;
b) konkurzno postopanje;
c) popravilo ali ponovno postavljanje. Popravilo se mora izvršiti v roku, določenem v točki 1.) pod c), ponovno postavljanje pa v roku iz točke 1.) pod a) tega člena.

Člen 39.

1.) Če ni kje v Srbiji in Črni gori nobene predpisno postavljene gostilniške obratovalnice s pridobljeno krajevno pravico, a bi bila taka obratovalnica potrebna zaradi potnikov, sme veliki župan dopustiti, ko se izpolni predpis člena 24. tega pravilnika tudi začasno izvrševanje gostilniškega obrta v zgradbi, najsi ta ni imela krajevne pravice in ne bi bila sezidana po predpisih (tar. post. 67. taksne tarife zakona o taksah).

2.) Dopustitev začasnega izvrševanja gostilniškega obrta sme trajati najdlje do takrat, ko se otvori v dotičnem kraju stalna gostilna.

Člen 40.

1.) Upravno oblastvo mora:

a) voditi seznamek vseh začasnih obratovalnic z označbo dne, od katerega je bilo obratovanje dovoljeno;
b) paziti na to, da polože lastniki obratovalnic začetkom vsakega leta, najkesneje pa do konca meseca januarja, takso, določeno po tar. post. 67. taksne tarife zakona o taksah.

2.) Kdor ne plača te takse o pravem času, temu se obratovalnica kot neupravičena takoj zapre, kar izključi kazen po členu 52. zakona o taksah.

Člen 41.

Tudi glede restavracijskih ali kavarniških obrtov, ki se izvršujejo v klubih, kazinah, čitalnicah, kočah — hišah planinskih društev (ki se smatrajo za zaključene lokale in ki niso vsakomur pristopni) in ki jim po členu 16. tega pravilnika ni treba imeti krajevne pravice, je potrebna prijava s takso iz tar. post. 95. taksne tarife in dovolilo velikega župana.

Člen 42.

1.) Za premične restavracijsko-kavarniške obrte na parnikih, železnicah (restavracijski vagoni, ki tečejo na železnicah v mejah kraljevine) je treba dovolila pristojnega velikega župana za kraje, kjer ima sedež direkcija ali predstavnik direkcije parnikov ali restavracijskih vagonov. To dovolilo je potrebno za vsak parnik in restavracijski vagon.

2.) Za dovolila iz tega in predhodnega člena se plačuje taksa iz tar. post. 5. taksne tarife zakona o taksah.

V.

Osebna pravica.

Člen 43.

1.) Kdor hoče stalno, na svoj račun in ob svoji odgovornosti točiti alkoholne pijače na drobno, mora dobiti od pristojnega oblastva posebno pravico za ta obrt. Pravica, pridobljena v ta namen, se imenuje osebna pravica.

2.) Za alkoholne pijače se smatrajo one pijače, ki imajo kolikorkoli alkohola v sebi ali ki ga bodo imele zaradi alkoholnega vrenja (n. pr. sadni in vinski mošt).

Člen 44.

1.) Lastniki obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika morajo opravljati obrt osebno.

2.) Izjemoma smejo opravljati obrte po kom drugem:

a) maloletniki in osebe pod skrbstvom po pristojnem dovolilu;
b) oboleli ali ostareli lastnik obratovalnice;
c) lastnik obratovalnice, ki je za izvesten čas opravičeno odsoten; vendar pa ne sme trajati ta odsotnost dlje nego šest mesecev;
č) pravne osebe;
d) če ima lastnik v istem kraju tudi podružnico obratovalnice.

3.) Toda v vseh teh primerih morajo imeti poslovodjo obratovalnice z osebno pravico. Te poslovodje morajo lastniki obratovalnic prijaviti pristojnemu oblastvu ter dobiti zanje dovolilo.

4.) Če opravlja en obrt več družbenikov, mora imeti vsak izmed njih osebno pravico. Samo v tem primeru smejo imeti družbeniki obratovalnice tudi v več raznih krajih; toda vsako teh obratovalnic mora osebno voditi po en družbenik.

Člen 45.

Vkljub predpisom člena 43. tega pravilnika ni treba osebne pravice:

a) Osebam iz točke 2.) pod a) in č) člena 44. tega pravilnika; vendar pa mora imeti v tem primeru ona oseba, po kateri se opravlja obrt (poslovodja), svojo osebno pravico. Ta poslovodja je kazenski in civilno odgovoren za obrt; toda odgovornost, tako civilna kakor tudi kazenska, v materialnem zmislu zadeva solidarno tudi lastnika obratovalnice.
b) Onim, ki točijo vino lastnega pridelka z lastnega zemljišča, če točijo svoje vino v svojem stanovanju v enem letu najdlje tri mesece. To velja za one krajine, kjer je bilo to doslej po zakonu dopuščeno.
c) Lastnikom bakalskih (specerijskih in njim podobnih) obratovalnic, ki prodajajo poleg ostalega drugačnega blaga alkoholne pijače v originalnih zaprtih steklenicah, a teh steklenic ne odpirajo v obratovalnicah ter jih niti ne polnijo niti ne pretakajo v manjše posode.
č) Prodajalcem alkoholnih pijač na debelo.
d) Za hotele iz člena 1. točke 2.), odstavka a), za penzijone iz člena 4., točk 1.) in 2.), za hane iz člena 1., točke 3.) pod a), za kavarne iz člena 1., točke 4.) pod b), tega pravilnika kakor tudi ne za one obratovalnice, v katerih se točijo brezalkoholne pijače.
e) V Srbiji, če se točijo pijače:
   α) na običajnih shodih pri cerkvah, samostanih, zavetinah in podobnih cerkvenih slavnostih;
   β) na panadjurih (sejmih).

Člen 46.

1.) Za pridobitev osebne pravice se zahtevajo ti-le pogoji:

a) polnoletnost;
b) državljanstvo, razen če se ugotovi obstoj reciprocitete;
c) dobro vedenje;
č) da ni bil prosilec kaznovan in da tudi ni v preiskavi zaradi dejanja iz koristoljubja; da ni v konkurzu in tudi ne pod skrbstvom;
d) da ne boluje na nalezljivo boleznijo;
e) da ni bil kot nagnjen na slabe navade (igranje za denar, razuzdanost, pijančevanje) dvakrat kaznovan v poslednjih dveh letih;
f) potrdilo o plačanem neposrednjem davku;
g) sposobnost, t. j. strokovna izobrazba.

2.) Za strokovno izobrazbo se jemlje:

a) strokovna šola z enoletno prakso v eni izmed obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika;
b) strokovni tečaj z dvoletno prakso v eni izmed obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika; in
c) če ni pogojev iz točk a) in b), štiriletna praksa v eni izmed obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika. Za prakso se smatra neposrednje streženje gostom.

3.) Katerim strokovnim šolam ali tečajem se priznava pravica do skrčenega roka prakse ali ustanovitev in ureditev posebnih strokovnih šol in tečajev, predpiše ministrstvo za trgovino in industrijo. Dokler pa ministrstvo za trgovino in industrijo ne izda potrebnih predpisov o tem, se zahteva pogoj iz točke 2.) pod c) tega člena.

4.) Štiriletni rok prakse se šteje od dne prijave pri priznani profesionalni organizaciji, če pa te ni, pri pristojnem krajevnem policijskem (političnem) oblastvu.

5.) Posebna strokovna izobrazba se ne zahteva za one točilce pijač, ki točijo pijače stoječim gostom (v obratovalnicah iz člena 82. v zvezi s prvim odstavkom člena 83. tega pravilnika). Vendar pa se mora, ko se podeli osebna pravica za te obratovalnice, označiti v potrdilu, da se podeljuje osebna pravica samo za voditev teh obratovalnic in da prosilcu to potrdilo ne daje pravice, voditi obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika, dokler ne pridobi pogojev, predpisanih s tem členom.

6.) Tudi za voditev obratovalnic iz člena 1., točke 2.), odstavka a), člena 1., točke 4. pod b), se zahtevajo pogoji in strokovna izobrazba iz tega člena.

Člen 47.

Razlika spola ne vpliva na pridobivanje te pravice.

Člen 48.

Osebne pravice podeluje veliki župan ali uprava mesta Beograda po prosti oceni prošnje in dokazov.

Člen 49.

Kdor hoče dobiti to pravico, mora priložiti prošnji, opremljeni s predpisano takso iz tar. post. 1. taksne tarife, tudi predpisano takso za osebno pravico ter predložiti vse dokaze, da izpolnjuje potrebne pogoje iz člena 46. tega pravilnika.

Člen 50.

1.) Taka prošnja se mora rešiti najkesneje v treh mesecih.

2.) Če se prošnji ugodi, se izda prosilcu potrdilo, s katerim se konstatira pridobitev osebne pravice, s točno označbo, ali velja ta pravica za vse vrste poslov, določenih v tem pravilniku, ali samo za posle, določene v točki 5.) člena 46. tega pravilnika. Na to potrdilo se pritisne in se po predpisih uniči taksa iz tar. post. 63. taksne tarife zakona o taksah.

3.) S to pridobljeno pravico se sme voditi ustrezna obratovalnica v mejah vse kraljevine.

Člen 51.

Če bi bilo za podelitev te pravice kaj zakonskih ovir, se izda v zgoraj označenem roku formalno obrazložena odločba ter se izroči prosilcu. Zoper to

odločbo se sme prosilec po dotičnem oblastvu pritožiti na ministrstvo za notranje posle v 15 dneh, ko prejme odločbo. Odločba ministrstva je izvršna.

Člen 52.

Osebna pravica se izgubi:
a) s sodno obsodbo;
b) z obsodbo zaradi zločinov in zaradi pregreškov iz koristoljubja;
c) z odločbo upravnega oblastva, če je bil dotični točilec v poslednjih dveh letih za razne nerednosti trikrat kaznovan tako po zakonu o radnjama ali obrtnih zakonih dotičnih krajin kakor tudi za vse policijske in sanitetno-policijske nerednosti;
č) z uvedbo konkurza;
d) če je kaznovan zaradi tihotapstva;
e) če se dokaže, da se z gosti nevljudno vede;
f) v primeru člena 44., točke c), tega pravilnika.

VI.

Pravica za točenje alkoholnih pijač.

Člen 53.

1.) Poleg osebne pravice za voditev zgoraj naštetih obratovalnic je treba še pravice za točenje alkoholnih pijač, določene po točki 62. taksne tarife zakona o taksah.

2.) Te pravice pristojno oblastvo ne sme podeliti, preden dobi prosilec osebno pravico, ki jo priloži v prepisu svoji prošnji ter predloži oblastvu, original pa mu pokaže na vpogled.

3.) Te pravice podeljujejo po 8. pripombi k tar. post. taksne tarife v zvezi s členom 1. pravilnika za izvrševanje te tarifne postavke v Srbiji, Črni gori, Banatu, Bački, Baranji in v Sremu pristojne finančne uprave ali beograjski davčni oddelek, v ostalih krajinah pa finančne direkcije.

VII.

Obratovanje.

Člen 54.

Oni, ki vodijo obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika, morajo:
a) obratovalnico opremiti z vsemi potrebščinami;
b) obračati največjo pozornost na čistoto in zdravstvenost prostorov v obratovalnici, orodja, inventarja obratovalnice in materiala kot predmeta obratovanja in na higieno obratovalnice;
c) vzdrževati v svojih obratovalnicah potrebni red, mir in varnost;
č) skrbeti za to, da ne služijo njih lokali za zatočišče razuzdanosti, igranja za denar, kriminalnih tipov in vobče sumljivih oseb;
d) se točno, hitro in vestno odzivati naredbam oblastev;
e) točno izpolnjevati predpise o prijavljanju in odjavljanju potnikov;
f) točno in pravilno pobirati državne in občinske takse po izdanih predpisih;
g) dovoliti o vsakem času pristojnemu predstavniku upravnega in finančnega oblastva, da se prepriča s pregledom obratovalnice v mejah svoje pristojnosti, ali se točno izpolnjujejo predpisi oblastvenih naredb.

Člen 55.

Lastnikom obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika je prepovedano:
a) točiti in kakorkoli dajati alkoholne pijače ob dneh, ko je to z zakonom prepovedano (v členu 70. zakona o volitvah narodnih poslancev in člena 34. zakona o oblastni in sreski samoupravi);
b) dajati alkoholne pijače notoričnemu pijancu ali že pijanemu gostu;
c) dajati osebam pod 18 leti v javnih lokalih alkoholne pijače, najsi so v družbi odraslih oseb. Osebe pod 18 leti smejo zahajati v kavarne, gostilne in restavracije zaradi hranjenja ali v družbi roditeljev, varuhov, zakonskih zastopnikov, odraslih sorodnikov;
č) odreči gostu jed zato, ker ne pije alkoholnih pijač;
d) dovoljevati v obratovalnici hazardne igre kakor tudi dopuščene igre za večje denarne zneske.

Člen 56.

1.) Lastniki obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika ne smejo prirejati v svojem lokalu predstav, zabav, koncertov, glasbenih in pevskih večerov in vsakovrstnih predavanj, dokler predhodno tega ne prijavijo pristojnemu upravno-policijskemu (političnemu) oblastvu najmanj 24 ur prej in ne dobe od tega zaprošenega dovolila (tar. post. 99. taksne tarife). Ta predpis ne velja za svatbe in bankete.

2.) Če bi se dajale predstave in zabave stalno, za daljši čas, se mora zaprositi od policijskega (političnega) oblastva dovolilo za daljši čas, desetdnevno, petnajstdnevno ali mesečno.

3.) Če pa bi bilo nemogoče, izpolniti odredbo prvega odstavka tega člena, t. j. pravočasno prijaviti veselico ali glasbeno prireditev, jo mora prijaviti lastnik obratovalnice naslednji dan do dvanajstih ter plačati vse predpisane takse.

Člen 57.

1.) Lastniki obratovalnic morajo dajati potnikom in posetnikom hitro, točno in solidno postrežbo.

2.) Zato morajo gledati na strežništvo:
a) da je dobrega vedenja in da ni kaznovano zaradi onečaščujočih dejanj in tihotapstva;
b) da je neomadeževane preteklosti in vljudnega vedenja;
c) da nima nalezljivih bolezni;
č) da se točno odzivlje veljavnim predpisom in oblastvenim naredbam.

3.) V selih pod 8000 prebivalci ne sme biti ženskega strežništva v obratovalnicah, kjer se točijo alkoholne pijače. Izvzeta so: kopališča, letovišča, klimatski kraji, morska kopališča, uradno priznana za taka, železniške restavracije in obratovalnice v selih, ki jih vodi lastnik sam s člani svoje rodbine.

Člen 58.

1.) Vkljub predpisom členov 11. in 12. zakona o zaščiti delavcev smejo biti obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika odprte vsak dan popoldne, ob nedeljah pa ves dan (točka 2. § 14. zakona o zaščiti delavcev).

2.) Vkljub predpisom uredbe o zapiranju in odpiranju obratov smejo biti obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika odprte tudi čez čas, predpisan za zapiranje in odpiranje obratov, do onega časa, do katerega bi to odredilo upravno oblastvo.

3.) Čas za zapiranje obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika odreja ministrstvo za notranje posle.

4.) Uporabljanje godbe v teh obratovalnicah kakor tudi čas, do katerega in v kateri obratovalnici — lokalu sme godba igrati, dovoljujejo upravna državna oblastva prve stopnje. Brez oblastne dovolitve godba ne sme igrati (tar. post. 99. taksne tarife zakona o taksah). Če oblastvo ne dovoli godbe, mora izdati prosilcu formalno obrazloženo odločbo, zoper katero je dopustna pritožba na velikega župana v 15 dneh, zoper odločbo velikega župana pa na ministrstvo za notranje posle. Odločba ministrstva za notranje posle je izvršna.

VIII.

Druge oblike obratovanja z alkoholom.

Člen 59.

Posebno dovolilo velikega župana za postavitev in obratovanje je potrebno:
a) v barakah;
b) v vrtovih in parkih (razen onih iz člena 15. tega pravilnika);
c) za sezonske restavracije, začasno postavljene ob rekah, morju (plaži).

A. Barake.

Člen 60.

Baraka je posebna vrsta obratovalnice, v kateri se smejo na predpisanem in omejenem kraju, brez krajevne pravice in predpisane zgradbe, ob pogojih tega pravilnika po dobljenem dovolilu začasno dajati hrana, prodajati alkoholne in brezalkoholne pijače.

Člen 61.

Barake se smejo postavljati:

1.) pri večjih obratovalnicah — podjetjih;

2.) v posebnih primerih:
a) pri prevozih ob rekah;
b) pri vojaških taboriščih ali vežbališčih;
c) na parniških in železniških postajah, če so najmanj dva kilometra daleč od naseljenih krajev;
č) pri tvorniških podjetjih.

Člen 62.

Barake iz člena 61., točke 1.), tega pravilnika se smejo postavljati ob nastopnih pogojih:
a) Obstajati morajo večje obratovalnice — podjetja, v katerih traja delo daljši čas, kakor n. pr. pri gradnji železnic, cest, kanalov, sečnji gozdov, izsledovanju rud itd.
b) Pri teh delavnicah — podjetjih mora biti zaposleno večje število ljudi.
c) Ta dela — podjetja se morajo opravljati zunaj naseljenih krajev ali v naseljenih krajih, v katerih pa ni mogoče prehranjati večjega števila ljudi.
č) Služiti morajo izključno potrebam ljudi, zaposlenih v tem podjetju.

Člen 63.

Postavitev barak, razen onih iz člena 61., točke 1.), tega pravilnika se ne sme dovoliti, če obstoji na dotičnem kraju ali v njegovi neposrednji bližini že predpisno odobrena in postavljena obratovalnica izmed obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika.

Člen 64.

Za barake se zahteva:
a) da imajo že po namenu, zaradi katerega se postavljajo, dovolj prostorov za posetnike;
b) da so higienski pravilne;
c) da imajo potrebna sredstva in dovolj potrebnega materiala za obratovanje;
č) da ustrezajo pogojem člena 54., točk b), c), č), d), f) in g) tega pravilnika.

Člen 65.

1.) Barake iz točke 1.) člena 61. tega pravilnika smejo postavljati podjetniki onih del, pri katerih se zahteva postavitev. Ti podjetniki ne smejo pri postavljanju teh barak računiti zase na običajni trgovski dobiček.

2.) Ostale barake smejo postavljati oni, ki imajo zakonske pogoje in dobe dovolilo. Za njih obratovanje ne velja omejitev iz prednje točke.

Člen 66.

Oni, ki obratujejo v barakah, spadajo glede obratovanja pod odredbe tega pravilnika in pod odredbe ostalih pozitivnih zakonov, ki veljajo za obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika.

Člen 67.

Za voditev obratovalnic iz člena 59. tega pravilnika je treba poleg dovolila:
a) osebne pravice;
b) pravice za točenje pijač iz tar. post. 62. taksne tarife zakona o taksah.

Člen 68.

Kuhinje, prirejene pri industrijskih podjetjih po točki 2.) člena 32. zakona o zaščiti delavcev, ne spadajo pod te predpise. Če pa se točijo v njih alkoholne pijače, veljajo zanje predpisi o barakah.

Člen 69.

Kdor hoče obratovati v baraki, se mora obrniti s prošnjo na pristojnega velikega župana, v Beogradu pa na upravo mesta Beograda na način, predpisan v členu 23. tega pravilnika; prošnji mora priložiti:

1.) za postavljanje barak iz točke 1.) člena 61.:
a) da obstoji podjetje, ki ima obseg in značaj iz člena 61. tega pravilnika; in
b) da je prosilec kot podjetnik prevzel v izvršitev dotično podjetje — posel;

2.) za postavljanje barak iz točke 2., člena 61. tega pravilnika izjavo pristojnega oblastva o tem:
a) da je treba barak na dotičnem kraju;
b) da se sme pri taborišču — vežbališču vojske dovoliti prosilcu postavitev barake.

Člen 70.

Po prejeti prošnji zahteva veliki župan ali uprava mesta Beograda, od pristojnega sreskega poglavarja ali od člana mestnega okraja (kvarta) nastopno poročilo in mnenje:

1.) za barake iz točke 1.) člena 61. tega pravilnika:
a) ali dotično podjetje, za katero se zahteva postavitev barake, obstoji v njegovem območju in na dotičnem kraju;
b) ali so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 62. tega pravilnika;

2.) za ostale barake iz točke 2.) člena 62. tega pravilnika:
a) ali nasprotuje postavitev barake členu 63. tega pravilnika;
b) ali je na tem kraju treba postaviti barako;
c) ali pristojno občinsko oblastvo ne ugovarja postavitvi barake;
č) za primer iz točke 2.) člena 61. pod a) tega pravilnika, ali služi prevoz na tem kraju javnemu prometu in ali je uporabljanje tega prevoza in pota odobrilo pristojno oblastvo;

d) izposluje mnenje načelnika železniške ali parniške postaje o potrebi barake in o eventualnih pripombah k prošnji;
e) ali ni za postavitev barake na tem kraju zakonskih ovir, zlasti glede na javno varnost, moralo itd.; in
f) ali naj se prosilcu dovoli, postaviti barako.

Člen 71.

1.) Če se baraka dovoli, se izda prosilcu dovolilo, v katerem se mora označiti, komu se podeljuje pravica, na katerem kraju in pri katerem podjetju. Na dovolilo se mora nalepiti taksa iz tar. post. 5. taksne tarife zakona o taksah.

2.) Če spozna veliki župan ali uprava mesta Beograda, da prosilcu ni treba ugoditi, mu izda, ko je plačal takso, obrazloženo odločbo o tem. Zoper to odločbo je dopustna pritožba na ministrstvo za notranje posle v 15 dneh od prejema odločbe. Odločba ministrstva je izvršna.

Člen 72.

1.) Ker se postavljajo barake na krajih brez krajevne pravice, se podeljujejo dovolila na osebo ter so vezana nanjo.

2.) Izdano dovolilo se sme odvzeti, kadarkoli bi to zahtevali interesi javnega reda ali javne varnosti ali javne morale.

3.) Dovolila za te barake se dajo za polovico koledarskega leta; če se pravočasno ne obnove, prestanejo.

B. Vrtovi.

Člen 73.

Vrt je po tem pravilniku poseben kraj, na katerem se smejo brez krajevne pravice in predpisane zgradbe pod milim nebom za omejen čas v izvestnih letnih časih prodajati hrana in brezalkoholne pijače.

Člen 74.

Vrtovi za točenje alkoholnih pijač se smejo napravljati ob nastopnih pogojih:
a) kraj, na katerem naj se napravi vrt, mora biti že po svoji legi primeren za tak obrt ter mora glede na prostornost in udobnost ustrezati namenu;
b) vrt ne sme biti neposredno tik sosednjih stanovanj (razen če je ograjen in ločen od sosednjih hiš z visokim zidom ali hišnimi zidovi); in
c) obratovanje na vrtu ne sme biti v nadlego sosedom.

Člen 75.

Prošnja se predloži po členu 23. tega pravilnika velikemu županu ali upravniku mesta Beograda, ki jo pošlje sreskemu poglavarju ali članu mestnega okraja (kvarta) z naročilom:
a) naj točno popiše — označi kraj, kjer zahteva prosilec napravo vrta, v kateri ulici, na katerem kraju te ulice, kolike velikosti, kaj vse je na njem hiš in rastlinstva, lego proti celoti (mestu), ali je obstajala na tem kraju doslej podobna obratovalnica, ali je v isti ulici ali v bližini podobna obratovalnica;
b) naj oceni primernost kraja in ureditve ter predloži svoje mnenje, ali je na tem kraju treba take obratovalnice, ali so dani pogoji zanjo in ali naj se prošnji ugodi; in
c) naj zasliši neposrednje sosede kraja, kjer se hoče napraviti vrt, o prošnji in o njih možnih pripombah.

Člen 76.

1.) Če veliki župan dovoli otvoritev vrta, se priobči odločba o tem tudi neposrednjim sosedom, ki so bili zaslišani kot prizadeti. Ti imajo pravico do pritožbe po členu 27. tega pravilnika.

2.) Za nasprotni primer velja odredba točke 2.) člena 71. tega pravilnika.

Člen 77.

1.) Po izvršnosti odločbe se izda prosilcu zaprošeno dovolilo, v katerem je treba točno označiti:
a) osebo, ki se ji daje dovolitev;
b) kakšna dovolitev se ji daje;
c) na katerem kraju; in
č) rok, za katerega velja dana dovolitev.

2.) Za to dovolilo se pobira taksa iz tar. post. 5. taksne tarife zakona o taksah.

Člen 78.

Dovolitev za obratovanje v vrtovih se daje samo za polovico koledarskega leta; ko poteče ta polovica leta, dovolitev mine, če se pravočasno ne obnovi.

Člen 79.

Tudi za obratovalnice v vrtovih veljajo povsem predpisi členov 66., 67. in 72. tega pravilnika.

C. Obratovanje v parkih.

Člen 80.

Predpisi o vrtovih veljajo tudi za obratovalnice v parkih (gajih itd.).

Č. Obratovanje sezonskih restavracij, začasno postavljenih ob rekah, morju (plaže).

Člen 81.

Za sezonske restavracije, začasno postavljene ob rekah, morju (plaže), veljajo povsem predpisi o barakah iz člena 61., točke 2.), tega pravilnika.

D. Ostale vrste obratovalnic.

Člen 82.

1.) Obratovalnice: okrepčevalnice, prodajalnice užiških predmetov, vinarsko-žganjarske, delikatesne, sladčičarne (če se točijo v njih alkoholne pijače) in ostale tem podobne obratovalnice, v katerih se točijo alkoholne pijače, se ne smejo ustanavljati v krajih do 5000 prebivalcev, če niso ti kraji mesta, trgi, kopališča in letovišča, priznana za taka po ministrstvu za narodno zdravje.

2.) Taki obrti se smejo opravljati samo v zgradbah, ki zadoščajo po legi, svojstvu, prostornosti in ureditvi vsem sanitetnim, gradbenim in policijskim zahtevam, kar ugotovi upravno oblastvo na predpisani način. Zanje ni treba krajevne pravice.

3.) Te obratovalnice smejo obstajati samo v živahnejših ulicah. Ne smejo se ustanavljati na razvpitih krajih, kjer bi utegnila njih ustanovitev ogražati varnost in omogočevati tihotapstvo in nemoralnost.

4.) Lokali teh obratovalnic morajo biti zdravi, svetli, higienski urejeni, popódani s primernim materialom, opremljeni s potrebno in zadostno instalacijo za razsvetljavo in suhi.

5.) Kleti, v katerih se opravljajo taki obrti, morajo izpolnjevati vse navedene pogoje; podzemeljski prostori morajo imeti okna neposredno na ulico ali na dvorišče in nad nivojem. Vhod z ulice mora biti lahno nagnjen ter ponoči zadosti razsvetljen.

Člen 83.

1.) V vseh teh obratovalnicah ne sme biti ne miz ne kakršnihkoli sedežev za posetnike. V teh obratovalnicah je dopustno streči samo gostom, ki stoje.

Izvzeta so samo letovišča, v katerih so taki lokali na hribih (planinah) in višinah, ki služijo turistom — planincem za odmorišče.

2.) Če se najdejo v teh obratovalnicah mize in stoli ali kakršnikoli sedeži, se smatrajo za neupravičeno obratovane kavarne v lokalu brez krajevne pravice.

Člen 84.

Kdor hoče voditi eno izmed obratovalnic, imenovanih v členu 82. tega pravilnika, mora dobiti predhodno:

1.) osebno pravico;

2.) od pristojnega upravno-policijskega (političnega) oblastva potrdilo, da so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 82. in da se sme prosilcu dovoliti obratovanje v dotičnem lokalu.

3.) Izprevid upravno-policijskega (političnega) oblastva je obvezen za finančna oblastva.

Člen 85.

Preden se izda potrdilo iz predhodnega člena, sestavi upravno-policijsko (politično) oblastvo ob prosilčevih stroških komisijo iz upravno-policijskega (političnega) uradnika, državnega inženjerja, državnega zdravnika in sreskega upravnika finančne kontrole, ki mora pregledati lokal ter oddati svoje mnenje po členu 82. tega pravilnika.

Člen 86.

Prejeto potrdilo iz člena 84. tega pravilnika z osebno pravico predloži prosilec pristojnemu finančnemu oblastvu, da pridobi pravico, točiti alkoholne pijače, po tar. post. 62. taksne tarife zakona o taksah.

Člen 87.

Prepoved iz člena 55., točk a), b), c) in d), tega pravilnika velja povsem tudi za te obratovalnice.

IX.

Kazniva dejanja in kazni.

Člen 88.

Če začne kdo poslovati v eni izmed obratovalnic, imenovanih v členu 1. tega pravilnika (razen v obratovalnicah iz točke 2. pod a, točke 3. pod a in točke 4. pod b istega člena), v zgradbi, ki nima krajevne pravice, se kaznuje lastnik zgradbe z vsoto v višini redne takse, a poleg tega še v denarju od 1000 dinarjev do 3000 dinarjev (2. pripomba k tar. post. 61. taksne tarife zakona o taksah); razen tega se mu mora takoj prepovedati obratovanje v tej zgradbi.

Člen 89.

Če ima oni, ki vodi obratovalnice iz člena 82. tega pravilnika, v obratovalnici mize, stole ali kakršnekoli sedeže, se smatra, da neupravičeno obratuje kavarno v zgradbi brez krajevne pravice in da je s tem kriv kaznivega dejanja iz predhodnega člena.

Člen 90.

Lastnik penzijona, ki toči v penzijonu alkoholne pijače, se kaznuje po členu 88. tega pravilnika.

Člen 91.

1.) Če gre za podnajem in se s preiskavo nedvomno ugotovi, da je lastnik vesten, se kaznuje s kaznijo iz člena 88. tega pravilnika najemnik.

2.) Za zgradbe, ki so last pupilarnih ali konkurznih mas, odgovarjajo osebno skrbniki mase, ne pa masa.

Člen 92.

S plačilom kazni po členu 88. tega pravilnika lastnik zgradbe ne pridobi krajevne pravice. Ta se mora dobiti po redni poti, ko mora osebno plačati predpisano takso.

Člen 93.

Če je otvoril najemnik katerokoli izmed obratovalnic, imenovanih v členu 1. tega pravilnika, v zgradbi, ki nima krajevne pravice, toda brez lastnikove vednosti in odobritve, ima lastnik pravico, po predpisani poti zahtevati od najemnika povračilo plačane kazni.

Člen 94.

1.) Kdor otvori katerokoli izmed obratovalnic iz člena 1. tega pravilnika brez osebne pravice kakor tudi kdor otvori eno izmed obratovalnic, v katerih se točijo alkoholne pijače, a je za njih voditev treba osebne pravice, se kaznuje z vsoto v višini redne takse in s trikratnim zneskom redne takse iz tar. post. 63. taksne tarife zakona o taksah (drugi odstavek člena 52. zakona o taksah). Ta kazen ne izključuje kazni iz tar. post. 62. taksne tarife zakona o taksah.

2.) Tem osebam se mora takoj prepovedati obratovanje in obratovalnica se jim zapre.

Člen 95.

1.) Zaradi prekršitve ostalih predpisov tega pravilnika se kaznuje odgovorna oseba po ustreznih zakonskih predpisih, ki veljajo o tem v dotični krajini.

2.) Če ne bi imel kateri izmed prekrškov, določenih s tem pravilnikom, kje v naši kraljevini zakonske sankcije, uporabi upravno oblastvo zakonsko pooblastitev za izdajanje občih naredb ter predpiše sankcijo z občimi naredbami.

Člen 96.

Preiskovanje in presojanje:

I. dejanj, kaznivih po členih 88., 89., 90., 91. in 94. tega pravilnika, spada v pristojnost:

1.) sreskega poglavarja;

2.) v mestih s samosvojo upravo:
a) članov mestnih okrajev (kvartov);
b) upravnika mesta v činu sreskega poglavarja;

3.) sreskih ekspozitur;

4.) stalnih kopaliških komisarjev v krajinah, kjer so ti za to pristojni;

5.) mestnega policijskega kapetana v svobodnih kraljevskih mestih z urejenim senatom;

6.) redarstvenega poverjeništva v Zagrebu;

7.) poverjenika velikega župana za mesto Sarajevo.

II. Kazniva dejanja, učinjena zoper ostale predpise tega pravilnika, preiskujejo oblastva, ki so po specialnih zakonih v poedinih krajinah pristojna za njih razsojanje.

Člen 97.

Kazniva dejanja, navedena v tem pravilniku, se preiskujejo po postopniku, ki velja v poedinih kra-

jinah za preiskovanje prestopkov — prekrškov — občega kazenskega zakona.

Člen 98.

Če se kdo obsodi zaradi teh kaznivih dejanj iz členov 88., 89., 90., 91. in 94. tega pravilnika, se obsodi tudi na plačilo takse iz tar. post. 229. taksne tarife zakona o taksah.

Člen 99.

1.) Zoper razsodbo sreskega poglavarja ali članov mestnih okrajev (kvartov) in ostalih oblastev zaradi dejanj iz členov 88., 89., 90., 91. in 94. tega pravilnika se sme vložiti pritožba: na velikega župana ali mestnega upravnika, zoper odločbe teh pa na ministrstvo za notranje posle, čigar odločba je izvršna. Na pritožbo je treba prilepiti kolek po tar. post. 230. taksne tarife.

2.) V oblastvih, kjer poslujejo okrožni načelniki, preizkušajo ti po predpisu drugega odstavka člena 15. zakona o obči upravi na pritožbo razsodbe sreskih poglavarjev iz svojega teritorialnega območja. Zoper odločbe okrožnih načelnikov se vlagajo pritožbe na ministrstvo za notranje posle po oblastvu, ki je izdalo odločbo (rešitev, razsodbo itd.). Odločba ministrstva je izvršna.

3.) Rok za pritožbe je 15 dni od dne, ko se je priobčila ali izročila odločba. Če se odločba priobči, je odločilna priobčitev.

Člen 100.

1.) Vse obratovalnice, v katerih se točijo alkoholne pijače, so pod neposrednjim nadzorstvom pristojnega upravno-policijskega (političnega) oblastva.

2.) Sreski poglavar kakor tudi ostala oblastva iz člena 96. pod I. tega pravilnika morajo najmanj enkrat na tri mesece izvršiti obči pregled vseh gostiln v dotičnem kraju — srezu, da ugotove:

a) ali so vsi prostori gostilne: pivnica, jedilnica, kuhinja, sobe, hodniki, stranišča itd. primerno čisti in higienski zdravi, prav tako pa tudi vse stvari v njih, in ali se vse to vzdržuje v higienski pravilnem stanju;
b) ali so sobe opremljene z vsemi potrebščinami za udobno prenočevanje potnikov;
c) ali je prav tako orodje za delo, kakor steklovina, posodje in ostalo, primerno čisto in pravilno po zakonu o merah; in
č) ali so tudi prostori zunaj zgradb, ki jim pripadajo, primerno čisti in ali se stalno vzdržujejo v takem stanju.

3.) Odgovorne osebe se za vse nerednosti kaznujejo.

Člen 101.

1.) Organi finančne kontrole opravljajo nad temi obratovalnicami in nad vsemi ostalimi kraji, kjer zapazijo točenje (prodajanje) pijač, to-le kontrolo:

a) ali imajo obratovalnice krajevno pravico, odnosno ali imajo predpisano dovolilo (barake itd.);
b) ali imajo osebe, ki točijo alkoholne pijače, osebno pravico;
c) ali imajo pravico, točiti pijače;
č) ali vodi obratovalnico oseba, na katero se glasi osebna pravica; in
d) o vsem onem, kar jim je naloženo po točki 1.) člena 10. zakona o organizaciji finančne kontrole in drugih izdanih predpisih.

2.) Vse prekrške zakona, zapažene v tem pogledu, kolikor spadajo v pristojnost upravno-policijskih (političnih) oblastev, konstatirajo takoj z zapisnikom na licu mesta ter ugotove vse, kar in pri komer so našli; ta zapisnik morajo v petih dneh odpremiti k pristojnemu upravnemu oblastvu.

3.) Prejeti referat mora vzeti upravno oblastvo takoj v postopanje.

4.) Za malomarnost v poslovanju se odgovorni uradnik kaznuje.

Člen 102.

Dejanja, kazniva po tem pravilniku, se preiskujejo uradoma. Zato sme naznanjati prekrške teh predpisov oblastvu vsak privatnik.

Člen 103.

1.) Kazniva dejanja, navedena v členih 88., 89., 90., 91. in 94. tega pravilnika, zastarajo v petih letih od dne, ko so se učinila.

2.) Za zastaranje kaznivega dejanja ali razsodbe se izroči odgovorni uradnik disciplinskemu sodišču.

Člen 104.

1.) Omejitev števila točilnic v Hrvatski, Slavoniji, Banatu, Bački, Baranji in Sremu se ukinja.

2.) Vse naštete točilnice v omenjenih krajinah morajo naknadno položiti takso iz tar. post. 61. taksne tarife, kolikor se to še ni doslej zgodilo.

X.

Prehodne odredbe.

Člen 105.

Vsi dosedanji točilci pijač na drobno iz 4. pripombe k tar. post. 62. taksne tarife morajo spraviti svoje obratovalnice v sklad s predpisi členov 82., 83., 84. in 85. tega pravilnika. Kdor ne bi spravil svojega lokala v sklad s temi predpisi v šestih mesecih od dne, ko se razglasi ta pravilnik, izgubi pravico, točiti pijače v tem lokalu. Prav tako se morajo obrti po barakah in vrtovih spraviti v prednjem roku v sklad s predpisi tega pravilnika.

Člen 106.

1.) Gostilne, hoteli, kavarne in restavracije, ki niso pridobili glede zgradb na način, predpisan z zakonom, ali po členu 37. tega pravilnika pravice, da se smejo v njih opravljati ustrezni obrti, se morajo spraviti v sklad z odredbami tega pravilnika.

2.) Glede opreme in pohištva se morajo vse obratovalnice iz člena 1. tega pravilnika v treh letih od dne, ko dobe ti predpisi obvezno moč, spraviti v sklad z odredbami tega pravilnika.

3.) Če se ugotovi po tem roku, da niso izpolnile predpisov tega pravilnika, se jim prepove obratovanje, dokler jih popolnoma ne izpolnijo.

Člen 107.

Ko stopi ta pravilnik v veljavo, prestanejo veljati vsi dosedanji predpisi, ki nasprotujejo tem odredbam.

Člen 108.

Ta pravilnik dobi obvezno moč deseti dan po razglasitvi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 15. junija 1925.;
U br. 23.939.

Minister za notranje posle:
Bož. Ž. Maksimović s. r.

Minister za finance:
dr. M. M. Stojadinović s. r.

269.

Na podstavi 8. pripombe k tar. post. 62. taksne tarife in člena 8. zakona o izpremembah in dopolnitvah v zakonih o taksah in pristojbinah predpisujem sporazumno z ministrom za notranje posle ta-le

Pravilnik
za izvrševanje predpisov iz tar. post. 62. taksne tarife zakona o taksah,*

ki se glasi:

Člen 1.

1.) Točenje pijač na kakršenkoli način sme opravljati samo oni, ki mu podeli pristojno finančno oblastvo za to posebno pravico.

2.) Podeljevati pravico za točenje pijač so pristojne v Srbiji, Črni gori, Banatu, Bački, Baranji in Sremu okrožne finančne uprave ali davčni oddelek beograjski, v ostalih krajinah pa finančne direkcije.

Člen 2.

Za točenje pijač se smatra:

a) točenje pijač na drobno, ne glede na kraj in prilike, kdaj se to točenje vrši;
b) točenje pijač na debelo.

Člen 3.

1.) Za točenje pijač na drobno se smatra prodajanje vseh ali samo nekaterih vrst alkoholnih pijač v vseh količinah tako za goste v odrejenih lokalih kakor tudi za potrošnike zunaj prostorov obratovalnice.

2.) Za točenje pijač na debelo se smatra prodajanje vina preko 50 litrov, piva najmanj 25 litrov, špirita in žganja, napravljenega iz špirita, preko 100 litrov, ostalih oslajenih pijač in sadnih žganj, dobljenih z destilacijo, pa najmanj 25 litrov.

3.) Osebe, ki prodajajo vino in žganje lastnega pridelka in z lastnega zemljišča v selih po 5 in več litrov, v mestih in trgih pa po 10 litrov in več naenkrat, se ne smatrajo za točilce ne na drobno ne na debelo.

4.) Bakalnice, specerijske obratovalnice, lekarne, drogerije in shranišča pivovarn in drugih tvornic za alkoholne pijače, ki prodajajo alkoholne pijače (vino, konjak, rum, liker, pivo in žganje) v originalnih zaprtih posodah (sodih ali steklenicah), kakor so jih nabavile ali dobile iz tvornice, ter teh posod ne polnijo niti ne pretakajo v manjše posode niti ne odpirajo steklenic, se ne smatrajo za lokale za točenje ter niso zavezane, plačevati takse iz tar. post. 62. taksne tarife.

Vse lekarne in drogerije, ki izdelujejo v svojih laboratorijih medicinska vina ter jih polnijo v steklenice zaradi prodaje, prav tako niso zavezane, plačevati takse iz tar. post. 62. taksne tarife.

Člen 4.

Na drobno se smejo točiti pijače v gostilnah (mehana, svratište, gostiona, han), kavarnah, restavracijah (pivnicah), penzijonih v primeru točke 3.) člena 4. pravilniha o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami, v sanatorijih v primeru točke 2.) člena 5. pravilnika o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami, v častniških domih, zaključenih društvenih lokalih (klubih, kazinah, čitalnicah), kočah in hišah planinskih društev na višinah, v vagonskih restavracijah, na potniških ladjah, v ilidžah (kopališčih ob vodi), na plažah (kopališčih poleg vode), barakah, vrtovih in parkih, okrepčevalnicah, prodajalnicah užiških proizvodov, vinarsko-likerskih obratovalnicah, žganjarnah, sladčičarnah in tem podobnih obratovalnicah, na sejmih, shodih in verskih proslavah pod šatori (pod vejo), in če se spremljajo vojaške edinice na pohodu (marketenderji).

Člen 5.

1.) Kdor hoče opravljati točenje na drobno v gostilnah, kavarnah, restavracijah, penzijonih in sanatorijih (če se v sanatorijih ne dajo bolnikom pijače samo in izključno po zdravniškem predpisu), mora vložiti pravilno kolkovano prošnjo pri pristojnem finančnem oblastvu iz člena 1. tega pravilnika.

2.) Prošnji je treba priložiti:

a) osebno pravico o profesionalni sposobnosti za točenje pijač;
b) krajevno gostilniško ali kavarniško pravico za kraj, kjer je postavljena zgradba, v kateri naj bi se točile pijače;
c) potrdilo o plačanem neposrednjem davku.

Člen 6.

Kdor hoče voditi eno izmed ostalih obratovalnic iz člena 4. tega pravilnika, mora vložiti pri finančnem oblastvu, pristojnem iz člena 1. tega pravilnika, kolkovano prošnjo, ki ji priloži osebno pravico, dovolilo ali potrdilo pristojnega policijskega (političnega) oblastva za to obratovanje (členi 41., 42., 43., 71., 77. in 84. pravilnika o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami) in potrdilo o plačanem neposrednjem davku.

Člen 7.

1.) Kdor hoče opravljati točenje pijač na debelo, mora vložiti pri pristojnem finančnem oblastvu iz člena 1. tega pravilnika pravilno kolkovano prošnjo ter ji priložiti:

a) prepis protokolacije firme;
b) potrdilo občinskega oblastva o polnoletnosti, vedenju in dosedanjem poklicu, o državljanstvu, neoporečnosti in zanesljivosti;
c) dokaz, da vodi predpisane trgovske knjige, iz katerih je razvidno nabavljanje in prodajanje pijač, in sicer prodajanje poedinim osebam;
č) dokaz, da more dajati na leto v promet najmanj 200 hektolitrov alkoholnih pijač;
d) maloletne in pravne osebe morajo navesti osebo, ki bo zanje vršila točenje na debelo; ta oseba mora izpolnjevati vse pogoje iz točke 1.) pod b) tega člena;
e) maloletne osebe morajo priložiti dovolilo skrbstvenega sodnika za opravljanje tega obrta;
f) potrdilo o plačanem neposrednjem davku.

2.) Finančna oblastva iz člena 1. tega pravilnika pošljejo prošnjo s prilogami vred generalni direkciji posrednjih davkov in šele, ko dobe predhodno pooblastitev, podele pravico za točenje pijač na debelo.

3.) Tvornice, privatna trošarinska shranišča, izdelovalci alkoholnih pijač izključno za trgovino kakor tudi tvornice za liker, konjak in rum smejo prodajati svoje proizvode ali količine alkoholnih pijač, spravljene v shranišče, na debelo brez posebnega dovolila; toda voditi morajo predpisane trošarinske knjige, pa tudi trgovske knjige kakor ostali veliki prodajalci alkoholnih pijač.

4.) Trgovskim posrednikom, ki kupujejo ali prodajajo alkoholne pijače na debelo za račun drugega,

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 30. julija 1925., št. 171. (XXXIV. — 1925.)

prav tako ni treba imeti posebnega dovolila za ta posel; tudi niso zavezani plačevati takse iz tar. post. 62. taksne tarife.

Člen 8.

Finančno oblastvo iz člena 1. tega pravilnika mora, ko prejme prošnjo z vsemi potrebnimi prilogami, podeliti prosilcu pravico za točenje na drobno še isti dan, ko mu prej začasno odmeri in pobere od njega približnó takso iz tar. post. 62. taksne tarife; ta taksa se pozneje, ko se sestane komisija za razvrščanje, naknadno odmeri in določi.

Člen 9.

Državnim uradnikom in njih zakonitim ženam in maloletnim otrokom se ne sme podeliti pravica za točenje pijač na drobno ali na debelo, če so ti uradniki v kakršnemkoli pogledu nadzorstveni organi za take obratovalnice.

Člen 10.

1.) Pravica za točenje pijač na drobno in na debelo je vezana na osebo, ki ji je podeljena, ter se ne more prenesti na drugega in tudi ne dati v najem.

2.) Poleg točenja pijač v izvestnem lokalu sme točiti koncesionar tudi na sejmih, ob cerkvenih slavnostih in drugih svečanostih, toda samo v okolišu svoje občine.

Člen 11.

1.) Oblastva iz člena 1. tega pravilnika podele koncesionarju pismeno pravico. V tej pravici je treba točno označiti koncesionarjevo ime in njega priimek, nadalje tudi, če ima poslovodjo, poslovodjevo ime in njega priimek, ulico in številko zgradbe, kjer je točenje pijač dovoljeno, število poslovnih prostorov in njih površino, vrsto točenja pijač, sejme in cerkvene slavnosti, kjer sme koncesionar točiti pijače izvun svojih prostorov, in za koliko časa velja dovolilo.

2.) Koncesionar mora imeti to dovolilo v svojem lokalu izobešeno na vidnem kraju, odnosno ga vedno nositi s seboj, če se točenje ne vrši v lokalu.

3.) Oblastva, ki podeljujejo pravico, pa tudi pristojni urad finančne kontrole, morajo voditi evidenco o vseh podeljenih dovolilih za točenje pijač na drobno in na debelo.

Člen 12.

1.) Kdor ima pravico, točiti pijače na drobno in na debelo, sme točiti v odrejenem lokalu ali v šatoru (pod vejo), na vrtu ali v baraki vse alkoholne pijače v neomejenih količinah.

2.) Dobljena pravica se ne more prenesti na drugega in se tudi ne more dati v najem.

3.) Če se hoče koncesionar odpovedati pravici za točenje pijač, mora to pismeno prijaviti pristojnemu finančnemu oblastvu iz člena 1. tega pravilnika. Ta odpoved se lahko prijavi tudi pristojnemu sreskemu upravniku finančne kontrole ali oddelku finančne kontrole; ta pa morata to takoj priobčiti pristojnemu finančnemu oblastvu, ki vpiše odpoved, ko prejme tako prijavo, takoj v seznamek podeljenih dovolil za točenje pijač, dovolilo prečrta, podeljeno dovolilo pa odvzame koncesionarju ter ga priloži prijavi. Za te prijave je treba plačati takso iz tar. post. 1. taksne tarife zakona o taksah.

4.) Če hoče koncesionar prenesti svoj obrt v drugo zgradbo, mora dobiti predhodno za to dovolilo pristojnega finančnega oblastva.

5.) Postopanje za prenos obrta je glede zgradbe in drugih pogojev, vezanih na zgradbo, isto, kakor če se zahteva novo dovolilo.

6.) Če je novi lokal, v katerega se prenaša obrt, na boljšem kraju in večji, zaradi česar ima za posledico večjo takso iz tar. post. 62. taksne tarife, ali obratno, če je manjši, se sme pobrati ta večja taksa šele za prihodnje poluletje ali pa na zahtevo prizadete osebe znižati za prihodnje poluletje.

7.) Če pristojno finančno oblastvo koncesionarju iz kakršnegakoli razloga ne dovoli, prenesti pravice v drugo zgradbo, je dopustna v 15 dneh pritožba na generalno direkcijo posrednjih davkov, katere odločba je izvršna.

8.) Prav tako morajo koncesionarji, ki ne izvršujejo točenja osebno, nego po svojem poslovodji, če hočejo izpremeniti poslovodjo, dobiti za to dovolilo po predpisu točke 3.) člena 44. pravilnika o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami.

9.) Če izpremene poslovodjo, morajo to naznaniti pristojnemu finančnemu oblastvu.

10.) Natakarjev, ki točijo pijače na drobno na koncesionarjev račun, ni treba prijavljati finančnemu oblastvu.

11.) Vse izpremembe glede prenosa obrta iz ene zgradbe v drugo ali izpremembe glede poslovodje se morajo omeniti v podeljeni pravici in označiti v seznamku podeljenih dovolil za točenje pijač, katerega vodi pristojno oblastvo, ki podeljuje dovolila.

Člen 13.

Točilci pijač na drobno, ki jim je točenje pijač edini ali glavni poklic, se ne smejo baviti s prodajanjem denaturiranega špirita; vendar pa se sme v bakalnicah in kramarnicah, kjer se dajo poleg ostalega blaga pijače na čašice, prodajati denaturirani špirit tako, kakor je to predpisano s pravilnikom za prodajanje špirita, denaturiranega z občim sredstvom.

Člen 14.

1.) Prodajalci pijač na debelo morajo voditi knjigo o prejemu in oddaji pijač. Te knjige si nabavljajo sami.

2.) Ko vpisujejo prejem pijač v knjigo, morajo postaviti v ustrezne razpredelke količino in vrsto prejete pijače, nadalje jakost v hektolitrskih stopnjah; tovorni list ali sprevodnico pa morajo priložiti knjigi o prejemu.

3.) Ko zapisujejo oddajo pijač, morajo vpisati v ustrezne razpredelke kupčevo ime, njega priimek, poklic in stanovališče, vrsto in količino prodane in oddane pijače in jakost v hektolitrskih stopnjah; kupčevo poročilo o prejemu ali tovorno listino (če se odpremlja pijača po železnici, po pošti ali po drugem javnem komunikacijskem podjetju) pa morajo priložiti knjigi o oddaji.

4.) Knjiga o prejemu in oddaji se zaključuje mesečno; lahko pa se zaključi tudi prej, če se vrši kontrola veleprodaje. Te knjigi se morata hraniti pet let.

5.) Knjigo o prejemu in oddaji vodijo tudi tvornice za špirit in liker, rum in konjak, izdelovalci alkoholnih pijač izključno za trgovino kakor tudi svobodna shranišča, ki se bavijo s prodajanjem alkoholnih pijač. Izdelovalci žganja za trgovino morajo imeti za vsako prodajo žganja kupčevo potrdilo ali pa tovorno listino (če so odpremili žganje po železnici, po pošti ali po komunikacijskem podjetju), ki jo morajo izročiti na zahtevo finančnemu organu. Ta potrdila niso zavezana taksi.

Člen 15.

1.) Prodajalci alkoholnih pijač na drobno in na debelo so glede plačevanja takse in uporabljanja predpisov tega pravilnika pod nadzorstvom finančnega oblastva. V ta namen so finančni organi upravičeni, pregledovati poslovne prostore vedno in ob vsakem času.

2.) Finančnim organom se mora na zahtevo dovoliti pregled vseh knjig, ki jih vodijo prodajalci alkoholnih pijač.

3.) Privatna stanovanja točilcev pijač smejo preiskati finančni organi samo, če upravičeno sumijo, da so tam skrite tihotapske količine pijač ali drugih trošarinskih, monopolnih ali carini zavezanih predmetov. Preiskava privatnih stanovanj se vrši po občem predpisu o preiskovanju stanovanj.

Člen 16.

1.) Finančna oblastva iz člena 1. tega pravilnika podeljujejo pravico za točenje pijač na drobno na sejmih, selskih zavetinah, cerkvenih slavnostih, zborih, shodih itd., za spremljanje vojaških edinic na pohodih samo onim osebam, ki se bavijo poleg tega s prodajanjem jedi in ostalih življenskih potrebščin. Vendar pa smejo vršiti te osebe točenje samo v okolišu svojega in enega sosednjega sreza (okraja, kotarja), izvzemši spremljevalce vojaških edinic na pohodu.

2.) Pristojna finančna oblastva vodijo evidenco o dovolilih, podeljenih po predhodni točki tega člena, koncesionarju pa izdado dovolilo, v katerem se mora označiti, na katerih sejmih ali shodih sme koncesionar točiti pijače na drobno, in dokdaj velja dovolilo, ali katero vojaško edinico spremlja na pohodu.

3.) Vendar pa veljajo v vseh selih in trgih do 5000 prebivalcev v Srbiji še nadalje predpisi §§ 29. in 30. dodatka k uredbi o mehanah in glede točarinske pravice iz tar. post. 62. taksne tarife zakona o taksah. Predpisi iz prednjih dveh točk tega člena se ne smejo uporabljati v primerih iz zgoraj omenjenih dveh paragrafov.

Člen 17.

1.) Podeljena pravica za točenje pijač na drobno ali na debelo ali mine ali pa se odvzame z odločbo.

2.) Pravica za točenje mine:

a) če se koncesionar odpove dovolilu;
b) če koncesionar umre;
c) če ne začne koncesionar obratovati v treh mesecih od dne, ko se mu je podelila pravica, ali če ima obratovalnico neprestano mesec dni zaprto;
č) če prenese pravico za točenje iz enega lokala v drugega brez predhodne odobritve pristojnega finančnega oblastva;
d) če koncesionar, ki sme točiti na drobno, izgubi osebno pravico ali če izgubi kraj in zgradba, kjer se opravlja točenje, krajevno gostilniško ali kavarniško pravico.

3.) Pravica za točenje pijač se odvzame z odločbo:

a) če se odkrijejo take okolnosti, zaradi katerih se pravica po členu 8. tega pravilnika ne bi bila mogla podeliti, toda se je podelila, ker te okolnosti niso bile znane;
b) če ne izpolni koncesionar po prvem opominu dolžnosti, vezanih na pravico;
c) če daje koncesionar v promet pijače, škodljive za zdravje;
č) če dá koncesionar dobljeno pravico v najem.

Člen 18.

1.) Za pravico, točiti pijače na drobno in na debelo, se plačuje kot taksa:

a) v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Mariboru, Novem Sadu, Osijeku, Sarajevu, Splitu, Subotici in v vseh kopaliških krajih za vsako polovico leta 1500, 1000, 750, 500 dinarjev;
b) v krajih z več nego 2000 prebivalci za vsako polovico leta 1000, 750, 500, 300 dinarjev;
c) v krajih do 2000 prebivalcev za vsako polovico leta 750, 500, 300 in 200 dinarjev.

2.) Za osnovo ocenitvi, kateri kraji v kraljevini spadajo v kategoriji b) in c), se jemlje poslednji popis prebivalstva.

3.) Za kopališke kraje se morajo smatrati oni kraji v državi, ki imajo zdravilne vode in kopeli in kamor prihajajo ljudje v prvi vrsti zaradi zdravljenja, pa tudi zaradi razvedrila. Za kopališke kraje se ne morejo smatrati primorski kraji, kamor prihajajo ljudje na letovišče ter se kopljejo v morju.

4.) V vsaki teh treh kategorij a), b) in c) so po štiri taksne skupine.

5.) Ko se uvrščajo točilci pijač na drobno v te štiri taksne skupine, je treba vpoštevati mesto in ležo dotičnega kraja, kjer se točenje izvršuje; promet, ki ga ima dotični točilec na leto; vrsto in razsežnost prostorov; število miz in stolov; vrsto in količino pijač, ki jih daje v promet; ali je točilcu dovoljeno, točiti pijače na sejmih in selskih zavetinah, shodih in ob cerkvenih slavnostih, kakor tudi vse druge okolnosti, ki vplivajo na promet dotičnega točilca.

6.) Taksa se odmeri vsako tretje leto. V ta namen se morajo pozvati vsako tretje leto z javnim razglasom v času od dne 1. do dne 15. septembra vsi točilci pijač na drobno in na debelo kakor tudi točilci pijač po sejmih itd., naj predlože najkesneje do dne 1. oktobra pristojni sreski upravi finančne kontrole prijavo s temi podatki: ime in priimek; kraj, kjer točijo pijače; kakšne vrste pijač točijo; količina poedinih vrst pijač, ki jih iztočijo v enem letu; kakšni so njih prostori (njih površina in višina), način razsvetljave; število miz in stolov (kjer jih smejo imeti) in število strežništva. Kdor ne predloži prijave do tega roka, temu se odmeri taksa uradoma in zoper to odmero nima pravice pritožbe.

7.) Ko sreski upravnik finančne kontrole prejme te prijave, jih mora preizkusiti po starejšini oddelka finančne kontrole ter tako preizkušene priobčiti okrožni finančni upravi ali beograjskemu davčnemu oddelku ali finančni direkciji najkesneje do dne 1. decembra istega leta.

8.) Za ocenjanje, kateri točilci naj se v vsakem kraju uvrste v eno ali drugo taksno skupino, je ustanoviti posebno komisijo, ki ji morajo pripadati: šef okrožne finančne uprave ali beograjskega davčnega oddelka ali direktor finančne direkcije kot predsednik, za dotični kraj pristojni šef sreske uprave finančne kontrole; kot tretji član komisije: če se razvrščajo gostilničarji ali kavarnarji, en izvoljen predstavnik krajevnega odbora gostilničarske združbe na sedežu okrožne finančne direkcije, beograjskega davčnega oddelka ali finančne direkcije; če se razvrščajo točilci pijač na debelo, en točilec na debelo na sedežu okrožne finančne uprave, beograjskega davčnega oddelka ali finančne direkcije; če pa se razvrščajo točilci iz 4. pripombe k tar. post. 62. taksne tarife, eden izmed teh točilcev, ki ga izvoli združba, če pa združbe ni, en točilec iz 4. pripombe k tar. post. 62., ki ga izvolijo ostali točilci iz 4. pripombe k tar. post. 62. v območju okrožne finančne uprave, beograjskega davčnega oddelka ali finančne direkcije. Točilec, odrejen za člana komisije, mora imeti overovljeno pooblastilo.

Če izvoljeni predstavnik-točilec iz kakršnihkoli razlogov na odrejeni dan ne pride na poslovanje v komisijo, se izvrši razvrstitev tudi brez njega. Točilci, izvoljeni za člane komisije za razvrščanje ostalih točilcev, morajo pred začetkom poslovanja pred predsednikom komisije priseči po predpisih civilnega sodnega postopanja.

9.) Ta komisija se mora sestati na sedežu pristojne okrožne finančne uprave, beograjskega davčnega oddelka ali finančne direkcije najkesneje do dne 1. decembra vsakega leta ter izvršiti klasifikacijo za taksno skupino do dne 15. decembra.

10.) Ko se razvrščajo točilci pijač na drobno, mora obračati ta komisija posebno pozornost na zgoraj navedene podatke ter vse točilce v enem kraju uvrstiti po kategorijah v štiri ali v tri skupine. V prvo skupino spadajo oni točilci pijač na drobno, ki imajo najlepše, pa tudi najprostornejše lokale, na prometnih krajih in ki imajo največji promet v dotičnem kraju. V drugo skupino spadajo one gostilne — točilnice — ki imajo manjši promet in ki so na manj živahnih krajih itd.

11.) Ko se razvrščajo točilci pijač na debelo, mora obračati komisija pozornost na promet, učinjen v minulem letu. Točilci pijač na debelo se jemljejo in razvrščajo nezavisno od točilcev pijač na drobno, tvorijo posebno kategorijo točilcev po učinjenem prometu in številu prebivalcev dotičnega kraja.

12.) To uvrstitev mora izvršiti komisija tako, da ima vsaka izmed treh kategorij dotičnega kraja točilce, ki spadajo v prvo taksno skupino; oni točilec pijač na drobno ali na debelo, ki posluje v dotičnem kraju najbolje, pa služi za osnovo uvrstitvi ostalih točilcev pijač na drobno ali na debelo. N. pr. selo z 2500 prebivalci ima pet točilcev pijač na drobno. Tedaj se mora postaviti izmed teh petih točilcev oni, ki ima največji promet v dotičnem kraju, v kategorijo b) v prvo skupino ter mora plačati 1000 dinarjev takse za polovico leta. Po tem točilcu pijač se uvrste ostali štirje točilci v ostale tri taksne skupine.

13.) Okrepčevalnice, prodajalnice užiških proizvodov, vinarne in žganjarne, delikatesne, sladčičarske in ostale njim slične obratovalnice (člen 82. pravilnika o gostilnah in kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami), ki točijo pijače v odprtih ali zaprtih posodah za konsum v poslovnih prostorih ali zunaj njih, tvorijo posebno skupino točilcev ter se razvrščajo v vseh krajih, ne glede na število prebivalcev, v tri taksne skupine s takso 1500, 1000 ali 750 dinarjev za polovico leta. Pri teh obratovalnicah je osnova za razvrščanje prav tako količina potrošenih pijač in količina prostorov, kjer se vrši točenje. Nadalje plačujejo to takso točilci pijač na vodnih obalah (plažah) pri kopališčih, kjer se zbira občinstvo zaradi kopanja in razvedrila.

14.) Za točenje pijač v vagonskih restavracijah, tako v onih, ki stalno vozijo v mejah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, kakor tudi v onih, ki samo prehajajo naše ozemlje, se odmeri taksa na prve skupine točke c) tar. post. 62. taksne tarife. Za odmerjanje in pobiranje te takse je pristojen beograjski davčni oddelek.

15.) Osebe, ki točijo pijače na drobno pod šatori (pod vejo) na sejmih, shodih, selskih zavetinah in cerkvenih slavnostih (izvzemši predpis točke 3. člena 16. tega pravilnika), nadalje one osebe, ki spremljajo vojsko na pohodu, plačujejo takso iz točke c) tar. post. 62., in sicer iz prve taksne skupine, če nimajo stalnega lokala, kjer točijo pijače na drobno.

16.) Osebe, ki točijo pijače v stalnih lokalih v mestih, a niso ob podeljevanju pravice za točenje zahtevale in dobile dovolila, da smejo točiti tudi na sejmu, shodu ali cerkvenih slavnostih v okolišu svoje občine, nego to zahtevajo naknadno, morajo plačati v dotični polovici leta za to dovolilo takso za točenje na sejmu itd. poleg že plačane takse za lokal. Za prihodnjo polovico leta ne plačajo posebne takse za to točenje, ampak po točki člena 5.) tega pravilnika se jim odmeri ena taksa za oboje točenje.

17.) Najnižjo takso iz vseh treh kategorij plačujejo oni vinogradniki, ki jim je dovoljeno, prodajati vino lastnega pridelka, če ne točijo razen njega drugih pijač in če ne vrše točenja dlje nego tri mesece v enem letu.

18.) Ko ta komisija dovrši delo, sestavi seznamke po občinah in v te seznamke se vpišejo imena točilcev pijač na drobno in na debelo in taksa, določena za vsakega. Te seznamke pošlje komisija s spremnim pismom, ki ga podpišejo vsi njeni člani, pristojni okrožni finančni upravi, beograjskemu davčnemu oddelku ali finančni direkciji, ta pa mora do dne 1. januarja vsakega leta z dopisom obvestiti vsakega poedinega točilca o taksi, odrejeni po tar. post. 62.

19.) Tako izvršena ocenitev točilcev pijač velja za tri leta. V treh letih se sme odmera takse popraviti navzdol po vlogi (prošnji) prizadete osebe ali navzgor po referatu pristojnih kontrolnih organov. O izpremembi višine takse odloči okrožna finančna uprava, beograjski davčni oddelek ali finančna direkcija na podstavi nabranih in preizkušenih podatkov; to odločbo mora predhodno odobriti generalna direkcija posrednjih davkov.

20.) Zoper ocenitev te komisije je dopustna v 15 dneh na generalno direkcijo posrednjih davkov pritožba, ki se izroči pristojni okrožni finančni upravi, beograjskemu davčnemu oddelku ali finančni direkciji. Odločbe generalne direkcije posrednjih davkov so izvršne.

21.) S pritožbo se ne odloži plačilo ali izterjatev takse.

22.) Sreskim upravnikom finančne kontrole pristoje, če je njih službeni kraj zunaj kraja, kjer se sestane komisija, dnevnica in potni stroški po občih predpisih za službena potovanja; ti stroški obremenjajo partijo proračuna za uradna potovanja finančnih organov. Točilci-člani komisije nimajo pravice do dnevnic.

Člen 19.

1.) Ta taksa se plačuje po koledarskem letu za vsako polovico leta naprej, in sicer se mora plačati za prvo poluletje najkesneje do dne 31. januarja istega leta, za drugo poluletje pa najkesneje do dne 31. julija istega leta.

2.) To takso mora plačati koncesionar za vse poluletje, ne glede na to, v katerem mesecu je začel točiti pijače na drobno ali kdaj jih je prestal točiti.

3.) Ta taksa se polaga v gotovini pri pristojni finančni upravi, beograjskem davčnem oddelku ali pri davčnem uradu.

Člen 20.

Taksa iz tar. post 62. taksne tarife se plačuje za vsa točenja pijač, omenjena v členu 2. tega pravilnika, ne glede na to, ali je onemu, ki toči pijače, to glavni ali postranski poklic in ali toči koncesionar pijače na drobno ali na debelo.

Člen 21.

1.) Glede točenja pijač na železniških postajah, na ladjah, ki prevažajo potnike, v vojaških kasarnah in trdnjavah, v kazinah, čitalnicah in ostalih zaključenih družabnih krožkih, v zavetiščih, na naselbinah, ki leže daleč od svojih krajev, na prelazih in vobče na vsakem takem kraju, kjer se zaradi omejene mere konsuma ne more govoriti o rednem točenju, kakor tudi glede točenja samo ob poedinih prilikah sme dovoliti generalna direkcija posrednjih davkov na prošnjo prizadete osebe in utemeljen predlog finančnega oblastva, da se zniža ta taksa tudi pod zneske, določene pod točkami a), b) in c) tar. post. 62., toda največ do 50 %.

2.) Da se tako zniža taksa, mora vložiti prizadeta oseba, preden se ji taksa odmeri, prošnjo pri pristojnem finančnem oblastvu ter ji priložiti seznamek, overovljen po pristojni občini, o količini alkoholnih pijač, potrošeni v minulem letu. Pristojno finančno oblastvo mora predhodno vse prejete podatke preizkusiti ter podati svoj predlog generalni direkciji posrednjih davkov o višini takse. Generalna direkcija posrednjih davkov izda načelno odločbo, ali naj se prosilcu za izvesten odstotek zniža (ali ne zniža) taksa, ki se šele potem odmeri.

3.) Prav tako sme dovoliti generalna direkcija posrednjih davkov pri točenju pijač na samostalnih pristavah, ki spadajo k mestom in krajem, uvrščenim glede plačila takse pod točki a) in b) tar. post. 62. taksne tarife, ki pa leže daleč od teh mest in krajev, na prošnjo prizadete osebe z utemeljenim predlogom pristojnega finančnega oblastva, da se odmeri taksa po točki c) tar. post. 62. taksne tarife. Tej prošnji se morajo priložiti dokazila, kakor je zgoraj navedeno.

Člen 22.

1.) Kdor ne položi o pravem času takse, ki mu je odmerjena za točenje pijač, ali kdor začne točiti pijače brez dobljene pravice in preden plača takso, učini kaznivo dejanje ter se kaznuje poleg redne takse s trikratnim zneskom neplačane ali premalo plačane redne takse. Tako plačana redna in kazenska taksa ne dá tej osebi pravice, opravljati točenje pijač, dokler ne dobi za to pravice po redni poti.

2.) Če ne plača točilec pijač redne takse niti v 30 dneh od dne, ko bi jo bil moral plačati, se kaznuje s tem, da se mu odvzame pravica za točenje pijač na drobno.

Člen 23.

1.) Kdor toči pijače na drugem kraju ali v drugem prostoru, nego je označeno v listini o podeljeni pravici, učini kaznivo dejanje, ki se kaznuje, če se je zaradi tega prikrajšala redna taksa, poleg plačila redne takse s trikratnim zneskom prikrajšane redne takse.

2.) Če se z neupravičeno izpremembo prostora in kraja za točenje ne prikrajša redna taksa, se kaznuje to postopanje v denarju od 100 do 2000 dinarjev.

Člen 24.

1.) Če točilec pijač na drobno ali lastnik zgradbe ovira finančne organe v izvrševanju njih dolžnosti, se kaznuje v denarju od 500 do 5000 dinarjev. Točilcu pijač na drobno se sme, poleg kazni, tudi odvzeti pravica za točenje.

2.) Če organ finančnega ali političnega oblastva po čigarkoli ovadbi, da toči kdo pijače na drobno v lokalu, na trgu, ob cerkveni slavnosti, na sejmu ali kjerkoli na drugem kraju, ne ukrene, česar je treba, da se ta oseba izsledi in da se ji prepreči protizakonito točenje pijač na drobno, se kaznuje po členu 56. zakona o taksah v denarju od 30 do 500 dinarjev, poleg tega pa je odgovoren za škodo, če se taksa in kazen ne moreta izterjati od obdolženca. Nastala škoda se prizna državi z odločbo o kaznovanju dotičnega organa.

Člen 25.

Vsi ostali postopki katerekoli osebe, ki bi obteževali pravilno odmerjanje ali pobiranje te takse, kakor tudi vsa druga dejanja, ki nasprotujejo tem predpisom, se kaznujejo v denarju od 100 do 2000 dinarjev, točilcu pijač pa se sme poleg te kazni tudi odvzeti pravica.

Člen 26.

1.) Za preiskovanje kaznivih dejanj, ki jih učinijo točilci pijač zoper predpise tega pravilnika, so pristojne sreske uprave finančne kontrole.

2.) Finančni organ sestavi o vsakem ugotovljenem kaznivem dejanju popis čina ali zapisnik o dejanju, ga vroči po pristojni poti okrožni finančni upravi, beograjskemu davčnemu oddelku ali finančni direkciji ter postopa po drugem odstavku člena 60. zakona o taksah. Ko se ta popis čina ali zapisnik o dejanju vpiše v register kaznivih dejanj pri okrožni finančni upravi, beograjskem davčnem oddelku ali finančni direkciji ter dobi svojo številko, se vrne pristojni sreski upravi finančne kontrole, ki potem vodi preiskavo. Ko je stvar zadosti preiskana, se vrne okrožni finančni upravi, beograjskemu davčnemu oddelku ali finančni direkciji, ki potem izreče razsodbo ter jo priobči obsojencu.

3.) Zoper razsodbe oblastev prve stopnje je dopustna pritožba v 15 dneh na generalno direkcijo posrednjih davkov, katere odločba je izvršna. Pritožbe se izročajo onemu oblastvu, ki je izdalo razsodbo.

4.) Razsodbe izvršujejo finančne uprave, beograjski davčni oddelek ali davčni uradi.

Člen 27.

Vse obstoječe obratovalnice, ki že imajo, ko stopi v veljavo ta pravilnik, pravico, točiti pijače po prejšnjih predpisih, obdrže to pravico; vendar pa morajo predložiti ob roku prijavo za odmero po členu 18. tega pravilnika.

Člen 28.

Ob sklicevanju na predpise tega pravilnika se nazivlje ta pravilnik: «Pravilnik o točarinski pravici».

Člen 29.

Izvršena odmera takse iz tar. post. 62. taksne tarife ostane v veljavi tudi za leto 1926. in 1927.

Člen 30.*

Od dne, ko dobi ta pravilnik obvezno moč, prestanejo veljati: pravilnik z dne 12. novembra 1923., št. 37.884,** za izvrševanje predpisov iz tar. post. 62. taksne tarife, vsi predpisi zakonskega člena XXV. iz leta 1899.; gostilniška in kavarniška uredba in njeni dodatki, razen §§ 29. in 30., dodatki k uredbi o gostilnah in vsi drugi predpisi, ki temu nasprotujejo.

Člen 31.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah», obvezno moč pa dobi deseti dan po razglasitvi.

V Beogradu, dne 30. junija 1925.; št. 48.381.

Minister za finance:
dr. M. M. Stojadinović s. r.

Minister za zunanje posle:
Bož. Ž. Maksimović s. r.*

---

* Ta člen in podpis ministra za notranje posle sta natisnjena po popravku v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 21. avgusta 1925., št. 189. (XLII. — 1925.)

** Uradni list z dne 31. decembra 1923., št. 378/116.

Odgovorni urednik: **Anton Funtek** v Ljubljani. — Tiska in izdaja: **Delniška tiskarna, d. d.** v Ljubljani; zanjo odgovarja: **Miroslav Ambrožič** v Ljubljani.